

Breng het zendingswerk in Oekraïne dichtbij: Ideeën voor kindmoment / kinderclub

Op zoek naar een leuke activiteit om het zendingswerk in Oekraïne dichtbij te brengen? Speciaal voor kinderen ontwikkelden we diverse leuke werkvormen en doe-dingen. Kies er één uit om combineer verschillende werkvormen / doe-dingen met elkaar voor een leuk programma!

1) Thema: Verwondering

'Hoe breng je iets wat ver weg is dichtbij?'

Onderstaande uitwerkingen/ideeën kunnen gebruikt worden voor invulling van het kindmoment tijdens de dienst of als opening van de kinderclub.

1. De verre kijker

De predikant / kinderwerker nodigt een kind uit op het podium van de kerk / naar voren. Hij overhandigt het kind een verre kijker en legt uit dat je met een verre kijker dingen die ver weg zijn, dichtbij kunt brengen. Aan de andere kant van de kerkzaal staat iemand op (gast Oekraïne Zending / een ander kind) die een A4 vasthoudt. Alleen met een verre kijker kun je lezen wat er op het A4 staat geschreven. Het kind leest door de verre kijker wat er staat. Op het A4 staat: 'Hoe breng je iets wat ver weg is dichtbij?'

- 1) De predikant / kinderwerker legt uit dat er vanmorgen een gast is die van heel ver weg is gekomen om voor ons iets heel dichtbij te brengen. De gast wordt uitgenodigd om naar voren te komen of, in het geval van de kinderclub: er wordt uitgelegd dat er een gast is in de kerk die straks wat gaat vertellen. Als de kinderen daar niet bij zijn, kan de kinderwerker eventueel een powerpoint laten zien over Oekraïne (te downloaden op www.oekrainezending.nl/zendingsweek).
- 2) De predikant / kinderwerker legt uit dat we deze zondag iets wat normaal gesproken ver weg voor ons is, dichtbij gaan brengen.

2. Ik ga op reis

De predikant / kinderwerker heeft een grote koffer bij zich en een mand vol spullen. Hij gaat op reis en vraagt aan de kinderen wat hij mee moet nemen. Om de beurt mag een kind naar voren komen om uit de mand iets te kiezen om in de koffer te doen. De predikant / kinderwerker vertelt dat hij iets heeft gezien wat heel ver weg is. Zo ver weg dat je het niet kunt zien. Nu gaat hij op reis om wat hij gezien heeft dichtbij te brengen, zodat iedereen het kan zien. Is dat een goed idee? Hoe kun je anders iets wat ver weg is dichtbij brengen?

- 1) Er is vandaag iemand hier die zelf op reis is gegaan. Hij/zij is helemaal uit het land Oekraïne gekomen om iets wat voor ons ver weg is heel dichtbij te brengen. De gast wordt uitgenodigd om naar voren te komen of, in het geval van de kinderclub: er wordt uitgelegd dat er een gast is in de kerk die straks wat gaat vertellen. Als de kinderen daar niet bij zijn, kan de kinderwerker eventueel een powerpoint laten zien over Oekraïne (te downloaden op www.oekrainezending.nl/zendingsweek).
- 2) Iemand anders is voor ons op reis gegaan en heeft foto's gemaakt, zodat wij vandaag in onze stoelen kunnen blijven zitten. Hieruit volgt een mooie overgang naar de powerpoint over Oekraïne (te downloaden op www.oekrainezending.nl/zendingsweek).

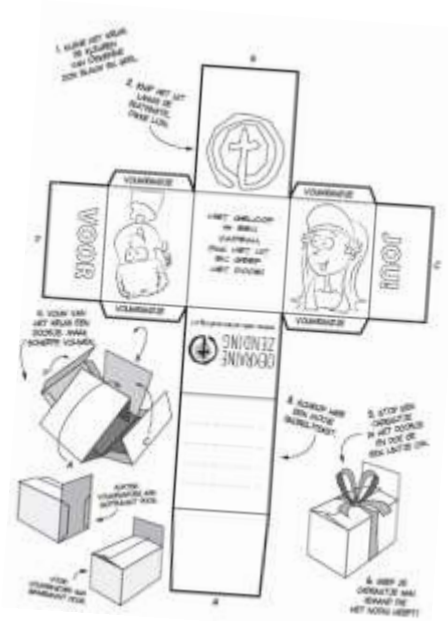
3. Verbinding maken (voor kindmoment tijdens de dienst)

De predikant / kinderwerker stelt de vraag: "Hoe breng je iets wat ver weg is dichtbij?" Kijk, ik ben hier en daar aan de andere kant van de kerk staat iemand die vanmorgen bij ons te gast is (dit is onze gast uit Oekraïne die iets komt vertellen over het zendingswerk in zijn land). Ik ben hier en die persoon is daar. Hoe maken we verbinding? De dominee / kinderwerker geeft een hand aan iemand in de kerk, deze persoon geeft zijn/haar buurvrouw een hand, langzaam gaat dit door de gehele gemeente. Uiteindelijk krijgt de gast ook een hand. Nu zijn wij verbonden! Door echte

verbinding met elkaar te maken, breng je iets wat ver weg is dichtbij." De gast wordt uitgenodigd om zijn/haar verhaal te houden.

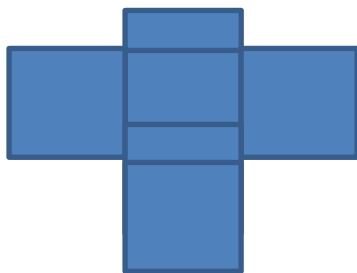
2) Thema: 'Een groot cadeau!'

Onderstaande uitwerkingen/ideeën kunnen gebruikt worden voor invulling van het kindmoment tijdens de dienst of als opening van de kinderclub. Bij deze werkvormen is als extra ook een werkblad beschikbaar: kinderen kunnen zelf een cadeaudoosje in elkaar knutselen! Deze mogen ze vullen met iets van zichzelf en delen met iemand anders.

1. Cadeau van geloven

De predikant / kinderwerker heeft een heel groot vierkant cadeau bij zich met een grote strik eromheen. Hij roept een aantal kinderen naar voren en vraagt hen wat er in het grote cadeau zit. Een of meerdere kinderen mogen het cadeau openmaken. Als de kinderen het cadeau opendoen, valt het uiteen in een groot kruis.

In het kruis staat:

C
A
G O D S
E
A
U

De predikant/kinderwerker vertelt hoe we ons mogen blijven verwonderen over Gods geweldige cadeau voor ons. Geloven is een cadeau van God dat we aan anderen mogen uitdelen: dat is zending! Hier willen we vanmorgen bij stil staan.

2. Cadeautjes onder de stoel geplakt

De predikant / kinderwerker vraagt iedereen om onder de stoel of de bank te kijken, want voor sommigen van ons zit hier een verrassing geplakt (dit is voor de dienst gedaan). De hele gemeente / kinderclub kijkt onder de stoel en bij 1 op de 10 mensen is een zakje met snoephartjes onder de stoel geplakt (bij een kinderclub kunnen deze verhoudingen variëren). De predikant vertelt dat wij, net als de mensen met snoephartjes onder onze stoel, ook heel rijk zijn: wij hebben allemaal een cadeau gekregen: ons geloof! En de liefde van God! Nu mogen wij hiervan genieten. Dat is goed! Maar we mogen ook van ons geloof uitdelen. Daar willen we vanmorgen bij stilstaan. De predikant / kinderwerker nodigt de mensen met de zakjes vol snoephartjes uit om deze snoephartjes met elkaar te delen. Zo kan iedereen genieten van het cadeau!

3. Ontvangen en doorgeven

De predikant / kinderwerker vertelt dat hij een heel groot cadeau heeft en vraagt één van de kinderen om dit uit te pakken. Onder het cadeaupapier zit een laag met kranten en daaronder zit nog meer cadeaupapier. Het kind mag het cadeau aan een ander kind geven om dit uit te pakken. Maar opnieuw zit er onder het cadeaupapier een laagje kran-

ten en daaronder zit weer cadeaupapier. Het kind mag dit cadeau aan een ander kind cadeau geven en zo gaat het zo'n tien keer door. Elke keer ontvangt een ander kind het cadeau, mag hij/zij het uitpakken, blijkt er nog een cadeau onder te zitten en geeft hij/zij het door. Het laatste echte cadeau is een gekleurde envelop met daarin een brief van Lydia uit Oekraïne (bijlage 1, gekleurde envelop zelf bijvoegen)). Voordat we met elkaar de brief lezen, vertelt de predikant dat ons geloof als dit echte cadeau is. We mogen het uitpakken en doorgeven aan elkaar. Maar vandaag krijgen wij zelf een cadeau! We mogen iets ontdekken over het leven van een ander!

3) Thema: Ontdek de schatten van de ander

Onderstaande uitwerking is speciaal bedoeld als inhoudelijke invulling voor de kinderclub, ook te combineren met de werkvormen uit deel 1 en 2.

1. De wereldkaart

De kinderwerker heeft een wereldkaart bij zich en vraagt aan de kinderen: "Waar ben je allemaal in de wereld (met vakantie) naar toe geweest?" Kinderen mogen een land aanwijzen op de kaart. De leiding zet een speld of een stip op de kaart. De leiding vertelt dat we vandaag een verhaal gaan horen over een mevrouw uit een ver land. Dit land heet Moab. Weet iemand waar dat land ligt? Het bestaat niet meer. Nu heet het Jordanië. Weet iemand waar Jordanië ligt? Laat een van de kinderen het aanwijzen.

2. Verhaal van Ruth, Naomi en Boaz

De kinderwerker vertelt het verhaal van Ruth die met Naomi als vreemdeling uit een ver land Moab meegaat naar Israël. Om toch maar wat eten te hebben, gaat Ruth op de akker van Boaz aren rapen. Ruth is heel arm. Boaz is heel rijk. Toch geeft Ruth een schat aan Boaz. Wat kan Boaz veel van Ruth leren. De leiding vraagt de kinderen wat Boaz allemaal van Ruth kan leren:

- Trouw zijn: Ruth was trouw aan Naomi
- Moedig zijn: Ruth ging zomaar mee naar een vreemd land
- Doorzetten: Ruth ging elke dag aren rapen om maar iets van eten te vinden
- Zorgen: Ruth zorgde heel goed voor Naomi.

Boaz wil Ruth helpen, maar hij krijgt veel meer van Ruth dan hij ooit aan haar kon geven. Ze gaat van hem houden en wordt zijn vrouw. Hierin kan de kinderwerker het thema uitwerken dat als je iemand anders soms wilt helpen, je wellicht veel meer van de ander terugkrijgt. Wie kan iets bedenken wat je krijgt als je iemand anders gaat helpen?

3. 'Wat weten we van kinderen in.....?'

De kinderwerker vertelt dat we vandaag stil gaan staan bij kinderen in het land Oekraïne.

Wie van de kinderen weet waar dit land ligt? In welk werelddeel? De kinderen mogen het land op de wereldkaart aanwijzen. Wat weten de kinderen over dit land? Welke taal wordt er gesproken? Wat eten ze daar, etc.

Dan vertelt de kinderwerker dat hij/zij een brief heeft ontvangen van een kind uit Oekraïne. De kinderwerker leest de brief voor (bijlage 1) en zegt de kinderen goed te luisteren. Wat leer je uit de brief van Lydia: welke lessen voor je leven? De kinderen mogen dit opschrijven op het werkblad met daarop de schatkist (bijlage 2). Als de brief uit is,

vraagt de kinderwerker wat de kinderen hebben opgeschreven.

Dit zijn de acht lessen die de kinderen kunnen leren uit de brief (de antwoorden van de kinderen kunnen eventueel in de richting gestuurd worden):

- 1) Jezus houdt van jou!
- 2) Creativiteit
- 3) Gelukkig zijn met weinig
- 4) Durven dromen
- 5) Delen
- 6) Het beste uit jezelf halen
- 7) Doorzetten
- 8) Rijkdom van deel zijn van grotere groep

Samen met alle kinderen probeert de kinderwerker acht dingen te bedenken. Alle kinderen schrijven deze op hun werkblad.

Niet alleen van het Bijbelverhaal over Ruth kunnen we veel leren, ook kinderen in Oekraïne leren ons veel! Dat is hun schat voor ons. Daarom staat er midden op het blad een schatkist. Bewaar deze schatten goed!

Een van de lessen is delen. Knutsel nu samen het cadeaudoosje en leer ook delen, net als Lydia!

Brief uit Oekraïne:

Hallo allemaal!

Mijn naam is Lydia en ik woon in Snezjnoje, een kleine stad in Oekraïne. Ik ben acht jaar. Mijn vader en moeder zijn twee jaar geleden gestorven in de oorlog daarom woon ik nu bij mijn oma, samen met mijn zusje. We zijn een beetje arm. Soms eten we elke dag aardappelen met kool. Maar soms hebben we geluk! Dan is er soep, lekkere Borsjtsj-soep, met echt vlees erin! Weet je, dan lijkt het wel feest!

Ik ben heel blij dat ik een zusje heb. We hebben geen speelgoed, daar hebben we geen geld voor. Pech... Maar we doen vaak tikkertje. En van stokken en steentjes hebben we een leuk spel bedacht. En oh ja, ik maak heel graag muziek. Op een bandura. Weet je wat dat is? Dat is een soort gitaar, een hele aparte, die zie je alleen in Oekraïne. Ik heb die van opa gehad, maar die leeft niet meer. Hij heeft me ook leren spelen. Ik kan het best goed. Ik ga wel eens bij de winkel staan en spelen. Ik krijg dan soms geld van andere mensen. Dat geef ik aan oma. Dan kunnen we eten kopen of iets anders. Weet je wat mijn grootste geheim is...? Dat ik later beroemd wil worden en in een orkest wil spelen. Ik ga veel oefenen, elke dag! Ja, dan lukt het wel. En van het geld dat ik verdien, koop ik een mooi huis voor mijn zusje met een echte kachel. Dan hoeft ze het nooit meer koud te hebben... Weet je wel hoe koud het hier soms is? Brrr...

Elke zondag gaan we naar de kerk. Dat vind ik fijn. Het is er warm. We zingen in de kerk ook veel en ik mag spelen met andere kinderen. Ook horen we er vaak verhalen. Mijn mooiste verhaal uit de Bijbel is die van Jezus is de goede herder. Jezus houdt heel veel zijn schapen en ook van mij. Daar word ik blij van in mijn hartje.

Nou dat was het. Nu weet je iets over mij.

Dag!

Groetjes Lydia

** Lydia is een fictief persoon. Haar verhaal is gebaseerd op werkelijk levensverhalen.*

